

Pasen 4 april 2010
Lucas 24:1-12

DE STEEN IS WEG, HET GRAF IS LEEG

Pasen roept altijd weer vragen op. De overwinningskreet 'De Heer is waarlijk opgestaan!' kan ook te triomfantelijk klinken. Is het wel echt gebeurd? Velen kunnen het niet geloven. Ook christenen hebben het er regelmatig moeilijk mee. Zij bevinden zich samen met andere (on)gelovigen in het goede gezelschap van de vrouwen en de mannen die op de allereerste Paasdag worden heen en weer geslingerd tussen ontkenning, ongeloof, twijfel en verwondering.

Larienkoek

In het Paasverhaal zoals Lucas dat vertelt, springt dit ene woord eruit: 'geklets'. Ook wel: 'zotteklap', 'nonsens', 'larie' (Grieks: *leros*). Want rond het lege graf heerst er voornamelijk ongeloof en verbijstering. De geschiedenis is door Lucas niet opgepoetst, niet mooier beschreven

dan het in werkelijkheid was. Rondom het centrum van het verhaal - het lege graf - zijn er vooral heel menselijke reacties te zien.

De steen is weg

De vrouwen die Jezus waren gevolgd, willen hem nog eens de laatste eer bewijzen. Met de specerijen die ze mee hebben trekken ze een geurend spoor door de lucht van de vroege lenteochtend. Aangekomen bij het graf slaat hun toegewijde verdriet om in vertwijfelende verlegenheid: ze zijn geheel van de kaart. De steen is weg, het graf is leeg! Waar is Jezus?

Woorden uit de hemel

De steen is weg, Jezus is weg, maar er zijn wel twee engelen. Ze stralen! De vrouwen niet: zij schrikken vreselijk en slaan de handen voor hun ogen. Ze kunnen de aanblik van deze hemelse mannen niet verdragen. Met hun ogen dicht luisteren ze naar de woorden die uit de hemel klinken. Want er klinkt een boodschap: de vrouwen worden herinnerd aan de woorden van Jezus. Waren ze die vergeten? Hadden ze de woorden niet bewaard in hun hart? Zo had Jezus' moeder Maria het gedaan rond de geboorte van haar zoon: 'Maria

De vrouwen vertelden de apostelen wat er was gebeurd, maar die vonden het maar kletspraat en geloofden hen niet.

Lucas 24:10-11

bewaarde al deze woorden in haar hart en bleef erover nadenken' (Luc. 2:19). Het was en is nog altijd zo wezenlijk om te luisteren naar wat er vanuit de hemel wordt gezegd. Nu herinneren de vrouwen zich wel de boodschap van Jezus. Er staat nog niet dat ze geloofden.

De vrouwen en de apostelen

De mannen die straks worden uitgezonden om het evangelie te verkondigen geloven er nog niets van als de vrouwen het komen vertellen. Die vrouwen worden bij hun naam genoemd: de een was ooit bezeten geweest maar nu beslist niet meer (Maria van Magdalena), de ander was de vrouw van Herodes' minister van financiën (Johanna), en de derde waarschijnlijk een tante van Jezus (Maria de moeder van Jakobus). Drie vooraanstaande vrouwen, uit de nabije kring van Jezus, die vertrouwen genoten. En toch: wat jullie zeggen is 'larie', 'slappe thee', 'gebazel', 'onzin', 'apekool'.

Ongeloof en verwondering

Nog altijd klinkt daarvan de echo na in de gedachten en harten van veel (on)gelovigen. Het is ook niet te bevatten. Het centrum van Pasen

heeft een leeg midden: een graf waaruit het lichaam van Jezus is verdwenen. Petrus gaat, ondanks de woorden van de engelen, toch naar het graf. Het is toch niet leeg: de linnen doeken zijn er nog (wat de mogelijkheid van grafroof uitsluit). Bij hem begint het 'larie!' plaats te maken voor verwondering. Het is niet eenvoudig te geloven dat de Heer waarlijk is opgestaan. Daar heb je de Geest voor nodig: 'Jezus is door God tot leven gewekt, daarvan getuigen wij allen' (Hand. 2:32)!

